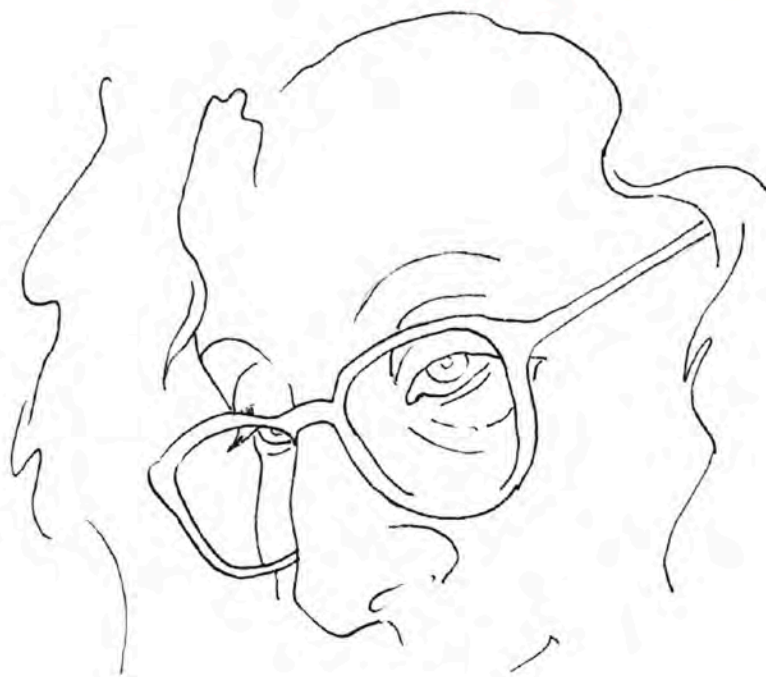

PENSAMENTS INTERMITENTS

CARME ROMIA

(COL·LECCIÓ POESIA) - 5

PENSAMENTS INTERMITENTS

CARME ROMIA I AGUSTÍ

DIBUIXOS
HELENA ESTEVE ARMENGOL

Quorum
LLIBRES

Primera edició: març de 2018

© del text: Carme Romia i Agustí
© dels dibuixos: Helena Esteve Armengol
© del pròleg: Maria Dolores Benito Alonso

© de l'edició:
Quorum Llibres
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
quorum@quorumllibres.cat
www.quorumllibres.cat

Disseny i composició: 3 × Tres

Impressió: Romanyà-Valls, SA

ISBN: 978-84-16342-19-8

DL T 192-2018

INTRODUCCIÓ

*Les accions de les persones són com l'índex d'un llibre,
indica el que és més notable d'elles.*

HEINRICH HEINE

*Difícilment podem aprendre, menys encara ensenyar,
si abans no ens han avesat a preguntar i escoltar.*

NORBERT BILBENY

Aprèn a fer-te aquell qui ets.

PÍNDAR

Que mai el teu passat no sigui tirà del teu avenir.

MIGUEL DE UNAMUNO

Amic, és veritat que el temps vola, però el navegant ets tu.

BENJAMIN FRANKLIN

PRÒLEG

*Tenir es refereix a coses,
i les coses són concretes i
descriptibles.
Ser es refereix a vivències,
i aquestes no són en principi
descriptibles.*

ERICH FROMM

Carme Romia pertany a l'ampli elenc del professorat que ha anat alternant l'aula amb la literatura. Ens trobem amb un esperit lliure que desoeix velles regles perquè prefereix seguir el ritme de la seva música interior; és per això que no hem d'estranyar-nos de la dificultat d'encasellar *Pensaments intermitents* en un determinat gènere. Aforismes? Podria ser. No obstant això, estem convençuts que l'autora ha desitjat plasmar amb total coherència la seva indefinible ideologia i serenitat davant d'un món canviant i insegur.

L'autora dosifica les paraules sense deixar de cuidar els detalls en la garba de referències a diferents mosaics del viure:

Democràcia:

En temps de crisi, la democràcia tremola.

En una democràcia de paper, tot s'acaba amb el dret al vot.

Filosofia:

Què hi ha entre la vida i la mort?

On era abans de ser? On seré després de no ser?

Intimitat:

Per recordar, miro cap a dalt. Per despistar, cap al costat. Per pensar, miro cap endins.

Paraula:

*Cada paraula és un món.
Les paraules també tenen silencis.*

Silenci:

*A l'alba el dia és llarg.
Oda a la pàgina en blanc.*

Soledat:

*Dins l'imaginari col·lectiu sento la solitud.
Al darrer tren sempre hi pugem sols.*

Jo:

*Darrere de les meves ulleres hi soc jo.
Caiguts els models, em trobo a mi.*

El trajecte de Carme Romia és la vida, l'adquisició de l'experiència i sempre una reflexiva introspecció vers el coneixement. La seva vasta cultura i aptituds emocionals són projectades en una escriptura de ritmes sincopats en els quals es plasma una emotivitat exposada amb mirada clara que sols els millors esperits són capaços de projectar fora de si, a fi de captar la jerarquia dels seus valors. En definitiva, un lúcid diagnòstic sobre els més variats sentiments i sempre amb paraules amables i mirada cordial. L'autora se'ns presenta com una figura calidoscòpica de vast àmbit intel·lectual; les seves reflexions neixen de les arrels i no de les màscares, de l'experiència de ser i no del semblar, arrelades sempre en l'ésser humà, la qual cosa la capacita per estimar, confiar, ser tendra, crítica i, sobretot, lluitar per la veritat. En realitat, no són aquestes les qualitats que mantenen viu l'ésser humà?

Amic lector, inicia la teva singladura a través d'aquests jardins interiors, ja que s'hi evidencien les paraules de Carl G. Jung: *El qui mira cap a fora, somnia. El qui mira cap a dins, desperta del somni.* Innegable.

MARÍA DOLORES BENITO ALONSO
Professora universitària. Escriptora.

SOBRE L'ACTUAR

A qui camina de puntetes, no li cal talons.

Amb prou feines tenia feina.

Anant, anant, s'arriba.

Aspiro al que tinc i al que sóc.

Brindar és fer xin-xin amb el cor.

Caminava com perseguint un efecte de càmera lenta.

Caminava per la sorra i, en tombar-me, vaig veure que unes
petjades em seguien.

Congelar l'alegria és ofegar-la.

Cosir és fer camí unint separacions.

Créixer és reafirmar la voluntat.

Cridar molt i pair poc.

De tant mirar, sovint no hi veiem.

El dormir manté el ritme del somni.

El que fem és el que som.

Em mira somrient, amb ulls plens de llum, per damunt d'un gelat.

Em quedo amb la pregunta.

Em submergeixo dins la badina dels records.

Ens comportem de manera diferent segons quin sigui el context
en el qual prenem decisions.

És fàcil ser valent quan no tens res a perdre.

Esperar sense esperança.

Estirar les plantes no les fa créixer més de pressa.

TAULA

Pròleg, <i>per María Dolores Benito Alonso</i>	5
Sobre l'actuar	7
Sobre l'aprendre	32
Sobre el comunicar	41
Sobre el cos	57
Sobre les coses.....	70
Sobre l'escriure	103
Sobre la natura	111
Sobre el ser	136
Sobre el temps	147
Sobre la vida	168